

τελέση τὸ ἔγκλημά της. Μὲ ψυχραιμία εἶχε μπῆ στὸ διαμέρισμα τοῦ πέμπτου πατώματος καὶ ἀπὸ τὴν ἀνοιχτὴ μπαλκονόπορτα παρακολούθησε τὴν συνομιλία τοῦ Ροθέρτου καὶ τῆς Τερέζας, καὶ εἶχε προετοιμάσει τὸ ἔγκλημά της.

Δυστυχῶς, τὴν πεποίθησι αὐτὴ ποὺ εἶχε γίνει ἀκράδαντη καὶ ἀπόλυτη στὸ μυαλὸ τοῦ κ. Ζερβαί, δὲν ὑπῆρχαν ἀποδείξεις ύλικές ποὺ νὰ τὴν ἐπιθεθαιώνουν.

Πραγματικά, οὔτε ἡ κυρὰ Ρενιέ, οὔτε ἡ κ. Φίσερ, οὔτε ὁ μουσικὸς Τεό εἶχαν δῆ τὸ πρόσωπο τῆς ἄγνωστῆς κυρίας. Καὶ ἀσφαλῶς ποτὲ, χωρὶς τὶς δόθαλμοφανεῖς αὐτὲς ἀποδείξεις, τὶς ὅποιες δὲν εἶχε ὁ διευθυντὴς τῆς Ἀσφαλείας, δ. κ. ντὲ Κομβρεμὸν δὲν θὰ δεχόταν νὰ μπῆ στὸ δρόμο ποὺ ἀνοιγόταν τώρα μπροστὰ στὸν κ. Ζερβαί, προπάντων λόγῳ τῆς τυφλώσεως ποὺ εἶχε ὁ ἀνακριτής γιὰ δ. τι ἀφωροῦσε τὴν κόμησσα ντὲ Ροσθέλ.

Γιὰ ν' ἀντιληφθῆ καλύτερα τὰ πράγματα, δ. κ. Ζερβαί θέλησε ν' ἀνεῳʒῇ στὸ διαμέρισμα τοῦ πέμπτου πατώματος, ἐκεῖνο ποὺ εἶχε νοικιάσει δ. Ροθέρτος γιὰ τὴν Φράγκα.

*Απὸ τὴν ἡμέρα ποὺ δ. κ. Πρεθό βρήκε τὴν Τερέζα σχεδὸν νεκρὴ μέσα στὸ διαμέρισμα αὐτὸ, τὰ πάντα εἶχαν ἔγκαταλειφθῆ στὴν κατάστασι ποὺ βρισκόντουσαν καὶ ἡ ἐπισκευὴς ποὺ εἶχε ζητήσει δ. Ροθέρτος δὲν ἔγιναν.

*Ο. κ. Ζερβαί ζήτησε τὸ κλειδὶ καὶ ἀφοῦ ἀνέθηκε ἐπάνω, μπῆκε μέσα. Μόλις ξανάκλεισε τὴν πόρτα πίσω του, κύτταξε τὴν κλειδωνιά.

*Ηταν ἀπλούστατη. *Ηταν ἡ συνηθισμένη κλειδωνιὰ ὅλων τῶν φτηνῶν διαμερισμάτων. Τίποτε βέβαια δὲν ήταν εὔκολωτερο γιὰ τὴν Ναδίνα, νὰ παραβιάσῃ τὴν κλειδωνιὰ τῆς πόρτας αὐτῆς.

*Υπολειπόταν νὰ ἔξακριθώσῃ ἀπὸ ποὺ δ. Ναδίνα εἶχε παρακολουθήσει τὶς συνομιλίες τοῦ Ροθέρτου καὶ τῆς Τερέζας. *Απὸ τὸν ἔξωστη; *Ἐκ πρώτης δψεως, ναί.

*Ωστόσο δ. κ. Ζερβαί δὲν ήταν καὶ τόσο βέβαιος γι' αὐτὸ καὶ ἀρχισε νὰ ἔξετάζῃ τὸν μεσότοιχο ποὺ χώριζε τὰ δυὸ διαμερίσματα... Δὲν εἶχε κατορθώσει ν' ἀνακαλύψῃ τίποτε, δὲν, βλέποντας ἐνα ντουλάπι ἀνάμεσα ἀπ' τὸ τζάκι καὶ τὸ παράθυρο, πλησίασε καὶ τὸ ἀνοιξε.

*Ετοιμαζόταν νὰ τὸ ξανακλείσῃ ἀδιάφορος, δὲν ἔξαφνα τὰ βλέμματά του ἔπεισαν στὸ βάθος τοῦ ντουλαπιοῦ αὐτοῦ. ,Αμέσως τὰ μάτια του ἀνοιξαν διάπλατα.

Ποῦ εἶχε λοιπὸν τὸ μυαλό του: Μήπως εἶχε τρελαθῆ;

Πῶς δὲν εἶχε δῆ ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμὴ δτι τὸ βάθος τοῦ ντουλαπιοῦ δὲν ήταν τοῖχος, ὅπως εἶχε νομίσει στὴν ἀρχὴ, ἀλλὰ σανίδες λεπτὲς, ἀσθεστωμένες.

Κύτταξε τότε μὲ μεγαλύτερη προσοχὴ. Καμμιὰ ἀμφιθολία δὲν ἐπιτρεπόταν. Τὸ βάθος τοῦ ντουλαπιοῦ ήταν πόρτα, μιὰ πόρτα μὲ τὴν ὅποια θὰ ἐπικοινωνοῦσαν ἀλλοτε τὰ δυὸ διαμερίσματα.

*Η ἀνακάλυψις αὐτὴ ήταν σπουδαία, γιατὶ ἀπὸ τὴν κρυφὴ αὐτὴ πόρτα δ. Ναδίνα εἶχε παρακολουθήσει τὰ πάντα.

Ναί, ἀλλὰ πῶς θ' ἀπεδείκνυε δτι δ. Ναδίνα εἶχε μυστηριώδης ἐκείνη γυναίκα ήταν δ. Ναδίνα;

-Πῶς θ' ἀποδείξω ἀκόμη, ἐπρόσθεσε, δτι δ. Ναδίνα εἶνε δ. Κόμησσα ντὲ Ροσθέλ; Γι' αὐτὸ χρειάζονται μάρτυρες ἀξιόπιστοι ποὺ γνώρισαν καὶ εἶδαν τὴν Ζουανέττα πρῶτα κι' ἔπειτα τὴν ἐνοικιάστρια τοῦ μικροῦ μεγάρου τοῦ Πασσύ, στὴν δδό Πύργου. Γιὰ τὴν Ζουανέττα ἔχουμε τὴν Ἀθηνᾶ Κασσάρα, τὴν ὅποια τὰ δργανά μου μὲ τὰ χρήματα ποὺ διέθεσα γιὰ τὸ σκοπὸ αὐτὸ, θὰ φέρουν γρήγορα ἀπὸ τὸ νησὶ τοῦ Ἀγίου Θωμᾶ. *Ἀλλὰ γιὰ τὴν ἐνοικιάστρια τοῦ μικροῦ μεγάρου τῆς δδοῦ Πύργου, πρέπει νὰ ξαναθρῶ τὴν Ούρσουλη, ἐκείνη γιὰ τὴν ὅποια μοῦ μίλησε δ. Γενεβιέθη... *Ἄς πάω λοιπὸν εἰς τὴν δδόν Πύργου. *Ισως δ. Ναδίνη νὰ μὲ βοηθήσῃ νὰ τὴν ξαναθρῶ.

θ'

ΣΤΗ ΦΥΛΑΚΗ

Τὸ πρωὶ τῆς ἀλλης ἡμέρας, δ. βαρώνη Γιάκομπσεν ση-

κώθηκε κυριεύμένη ἀπὸ μιὰ ἀκατανόητη ταραχὴ καὶ συκίνησι. Τὸ προηγούμενο βράδυ ήταν πολὺ ἀργὰ δταν ὁ εἰσαγγελεὺς κ. Γκρολιέ - Σαθέρν τῆς ἔδωσε τὴν ἀδειαν να πάντα νὰ δῆ τὸν Ροθέρτο στὴ φυλακή του.

"Ετοι ὅλη ἐκείνη δ. νύχτα ήταν γιὰ τὴν βαρώνη μιὰ νύχτα ἀτελείωτης ἀγωνίας...

Βέβαια, πίστευε σὲ δσα τῆς εἶχε πῆ δ. Φράγκα ἀπολύτως, ἐντελῶς...

Καὶ δμως... Καὶ δμως... *Η νέα, ἀπὸ τὸ φλογερό της ἔρωτα γιὰ τὸν Ροθέρτο, ἀπὸ τὴν ἀγάπη της γιὰ τὴ νουνάτης, μποροῦσε νὰ γελιόταν...

Ἐίνε ἀλήθεια πῶς δ. Παυλίνα, δταν εἶχε δῆ γιὰ πρώτη φορὰ τὸν Ροθέρτο στὸ σταθμὸ τοῦ Βορρᾶ, λίγο ἔλειψε νὰ πέσῃ κάτω λιπόθυμη ἀκούγοντας τὴ φωνή του.

*Τῆς εἶχε φανῆ δτι δ. φωνὴ τοῦ γυιοῦ της Όλιβιέ ἀντηχοῦσε στ' αὐτιά της.

*Ἀλλὰ μήπως εἶχε γελαστῆ; Δὲν ὑπάρχουν φωνὲς δμοιες σ' αὐτὸ τὸν κόσμο;

Θάβλεπε τάχα στὴ φυσιογνωμία τοῦ Ροθέρτου καμμιὰ ἔκφρασι, καμμιὰ γραμμὴ ποὺ νὰ τῆς θύμιζε τὸ γυιό της;

*Ἐπειτα, διν δ. Παυλίνα ήταν τὼρα βεβαία δτι δ. δηθεν κόμησσα ντὲ Ροσθέλ δὲν ήταν ἀλλη ἀπὸ τὴν Ζουανέττα, τὴν κόρη τῆς Μαχό, ἀπὸ ἐκείνη ποὺ, ἀφοῦ ἀρπάξε τὸν Όλιβιέ ἀπὸ τὴ Ναδίνα, τὸν δηλητηρίασε γιὰ κάποιον μυστηριώδη σκοπὸ, δὲν ήταν ὥστόσο αὐτὸ λόγος γιὰ νὰ πιστεύῃ δτι δ. Ροθέρτος, τὸ ἔκθετο ποὺ εἶχε βρεθῆ στὰ σκαλιά τοῦ Ασύλου τῆς Όρλεάνης, ήταν τὸ παιδὶ τοῦ Όλιβιέ, τὸ παιδὶ τῆς Ζουανέττας, δ. ἔγγονος τῆς Παυλίνας.

*Τὶ εἶχε καταθέσει ἀλλωστε δ. Γενεβιέθη; *Οτι μιὰ παραμάνα εἶχε παραλάβει τὸ παιδὶ ἀπὸ ἔνα μέγαρο τῆς δδοῦ Πύργου στὸ Πασσύ, ἀπὸ κάποια γυναίκα ποὺ τὴν ἔλεγαν Ούρσουλη.

*Ἀλλὰ δ. η μητέρα τοῦ παιδιοῦ, δ. νεαρή ἐκείνη γυναίκα ποὺ μόλις δ. παραμάνα τὴν εἶχε δῆ στὸ κρεθεάτι τῆς ως λεχώ, ποιά ήταν;

*Η Ρόζα, δ. παραμάνα, δὲν εἶχε πῆ τὸνομά της.

Τότε ποιά ἀπόδειξις ὑπῆρχε πῶς δ. Ζουανέττα, δ. ἔρωμένη τοῦ Όλιβιέ;

Καὶ, μέσα στὰ βάθη τῆς μνήμης της, δ. Παυλίνα ἀναζητοῦσε, ἀναζητοῦσε πάντοτε.

*Ο. Όλιβιέ εἶχε πῆ ποτὲ δ. ἀφησε κανένα νὰ ὑποπτευθῆ στὸ μέγαρο, δτι πήγαινε στὸ Πασσύ; Δὲν θυμόταν...

*Ἀλλὰ δ. καμαριέρα τῆς, δ. Μαρία, ποὺ εἶχε μπῆ στὴν ὑπηρεσία τῆς ἔνα χρόνο πρὸ τοῦ θανάτου τοῦ νεαροῦ βαρώνου, Ισως νὰ θυμόταν.

*Άδυνατῶντας νὰ συγκρατηθῆ, δ. η Ζουανέττα, ήταν κάλεσε χτυπῶντας ἔνα κουδούνι, μολονότι δ. ὥρα ήταν δυὸ μετά τὰ μεσάνυχτα.

*Συγχώρεσέ με ποὺ σὲ ξύπνησα, τῆς εἶπε, ἀλλὰ είμαι σχεδὸν σὰν τρελλή. Σὲ θεωρῶ σὰν φίλη μου καὶ γι' αὐτὸ διὸ σου δνοίξω τὴν καρδιά μου. *Ισως μπορέσης νὰ μὲ βοηθήσης στὴ φοβερὴ κρίσι ποὺ περνάω.

*Ω! φώναξε δ. Μαρία, κατασυγκινημένη ἀπὸ τὴν ταραχὴ τῆς κυρίας της, τὴν δποία ἐλάτρευε. *Η κυρία βαρώνη, ξέρει δτι είμαι ἀφωσιωμένη δλόκληρη σ' αὐτή.

*Η Παυλίνα ἀφηγήθη γρήγορα στὴ Μαρία τὶ συνέθαινε καὶ τὴ φωτησε γιὰ τὴν πληροφορία ποὺ ήθελε. *Ἀλλὰ δ. καμαριέρα τὴ βεβαίωσε δτι ποτὲ, οὔτε αὐτὴ, οὔτε κανένας ἀλλος στὸ μέγαρο, ξμαθε τὸ μέρος δπου πήγαινε δ. νεαρὸς βαρώνος.

*Ισως μόνο δ. κ. Ντεσάν νὰ τὸ ξέρει, πρόσθεσε τελείωντας. *Ο. κ. βαρώνος εἶχε μεγάλη ἐμπιστοσύνη σ' αὐτόν. *Αν κανένας ξμαθε ποτὲ τίποτε, αὐτὸς θὰ είνε μόνο δ. κ. διευθυντής.

*Η Παυλίνα σκέφτηκε νὰ στείλη ἀμέσως κάποιον στὸ σπίτι τοῦ κ. Ντεσάν. *Ἀλλὰ, στὴν ἡλικία ποὺ βρισκόταν, ήταν ἐπικίνδυνο νὰ τὸν ξυπνήσῃ ἐτοι ξαφνικά, τέτοια ώρα... Τί ταραχὴ γι' αὐτόν! Θὰ δειχνόταν υπερβολικά ἔγωιστρια...

Η ΙΣΛΟΙΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΣΤΟ ΤΜΗΜΑ
ΤΩΝ ΑΠΩΛΕΣΘΕΝΤΩΝ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΩΝ

*Ο. κ. ένω με τὰ ρχης στὸν τημη-
ματά ρχη: "Έχασα τὴν κόρη μου! Μήπως
εῖσαι τὴν έφεραν έδω;